

novách bylo výslovně ustanoveno, že ve sporech takových rozhoduje družstevní soud rozhodčí s konečnou platností, neboť takové ustanovení statutární nebylo by schopné změnití zákon a zákonné kompetence úřední vyloučiti. Tím méně může takovýto účinek míti svrchu zmíněné ustanovení § 21 stanov, podle něhož rozhodčí soud jest povolán toliko k urovnání sporů mezi výborem a členy družstva, neboť urovnání nelze klásti na roveň rozhodování sporů.

Odepřel-li tedy výměr první stolice, žal. úřadem potvrzený, st-lkou požadované úřední rozhodnutí o jejím vystoupení z dědičného vodního družstva Bl.-ského, nelze výrok tento se zákonem srovnati a bylo proto nař. rozhodnutí v tomto bodu zrušiti pro nezákonnost.

Č. 11.898.

Z á v o d n í v ý b o r y: I. * Jestliže před rozhodnutím volebního výboru o připuštění předložené kandidátní listiny pro volbu závodního výboru podle nař. č. 2/1922 Sb. odvolají jednotliví voliči své podpisy a kandidátní listina nevykazuje v důsledku toho předepsaný počet podepsaných voličů, nemůže volební výbor pro tuto vadu kandidátní listinu hned nepřipustiti, nýbrž je povinen dříve vrátiti ji podle § 10 odst. 2 nař. č. 2/1922 Sb. k opravě formální vady. — II. * Z počtu oprávněných voličů, jimiž musí býti ve smyslu odst. 2 § 9 nař. č. 2/1922 Sb. o volbě závodního výboru podepsána kandidátní listina, nelze vylučovati navrhované kandidáty.

(Nález ze dne 8. května 1935 č. 15.656/35.)

V ě c: František V. v Ž. proti rozhodčí komisi podle zák. o závodních výborech pro politický okres Brno-město o volbu do závodního výboru.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Podáním z 23. prosince 1931 vznesl st-l u rozhodčí komise závodních výborů politického okresu Brno-město námitky proti volbám do dělnického závodního výboru První brněnské strojírenské společnosti, akc. spol. v Brně, uváděje toto: Ve lhůtě stanovené vyhláškou, již byla volba určena na den 18. prosince 1931, předložil st-l jako oprávněný volič předsedovi volebního výboru kandidátní listinu Svazu dělnictva kovoprůmyslu. Tato kandidátní listina byla st-li vrácena k opravě formální vady, ježto chybělo prohlášení některých kandidátů. Ačkoli st-l předložil v předepsané lhůtě opravenou kandidátní listinu, bylo mu dne 12. prosince 1931 sděleno předsedou volebního výboru písemně, že volební výbor nepřipustil jím předloženou kandidátní listinu pro formální vady a pro nedostatečný počet podpisů. Kandidátní listina st-lova neměla však formálních vad a vykazovala 36 podpisů oprávněných voličů, z nichž pouze dva u st-le své podpisy odvolali. Teprve po

lhůtě, určené st-li k opravě formálních vad, dostalo se mu sdělení, že 7 (správně 8) voličů, jmény označených, své podpisy odvolalo. V námitkách uváděl st-l dále, že bylo z volebního výboru nezákonným způsobem působeno na voliče, aby své podpisy odvolali. Ježto pak tento postup volebního výboru, jehož funkcionáři zneužili své úřední moci, měl podstatný vliv na výsledek volby, navrhoval st-l, aby bylo uznáno, že volby jsou neplatné, že kandidátní listina Svazu dělnictva kovoprůmyslu je pravoplatná a že volby nutno znovu provést.

Rozhodčí komise závodních výborů politického okresu Brno-město provedla o skutečnostech v námitkách tvrzených důkaz výsledkem řady svědků, načež nař. nálezem námitky st-lovy zamítla. Proti tomuto rozhodnutí směřuje stížnost, podaná k nss-u. — — —

Uvažuje o námitkách stížnosti, zabýval se nss výtkou, že nař. rozhodnutí je stíženo nezákonností, ježto volební výbor a obzvláště jeho předseda působil na voliče, aby odvolali své podpisy na kandidátní listině, předložené st-lem. Stížnost tu neuvádí, který právní předpis byl žal. úřadem porušen, jestliže přes výtku téhož obsahu, vznesenou již v námitkách proti platnosti voleb, uznal, že volby byly provedeny platně. Než i kdyby bylo lze vyvoditi z principu volby vůbec a z předpisu § 11 zák. č. 330/1921 Sb., podle něhož členové záv. výboru volí se volbou přímou, tajnou a podle zásady poměrného zastoupení, jako samozřejmý důsledek, že nesmí býti do rozhodování oprávněných voličů orgánem, jehož úkolem je volby řídit, zasahováno způsobem, kterým by vykonáván byl vliv na určité utváření výsledků volby, a to v kterémkoli jejím stadiu, nemůže se státi námitka stížnosti ve formulaci, kterou ji stížnost dává, předmětem zkoumání nss-u. Touto výtkou zabýval se totiž obšírně žal. úřad a na základě provedeného řízení neshledal, že by při volbě došlo ke zjevům, st-lem tvrzeným, jež by mohly na výsledek volby míti vliv. Stížnost nevytýká, že řízení, žal. úřadem provedené, je vadné, ani že závěr úřadu ze zjištěných skutkových okolností je v odporu se zásadami logického myšlení nebo se spisy, nýbrž obrací se proti hodnocení výpovědí svědků, v řízení slyšených. Stížnost tu přehlíží, že řada slyšených svědků nepotvrdila, že by jakkoli bylo působeno volebním výborem na ně, aby své podpisy na kandidátní listině odvolali. Dva ze slyšených svědků sice působení volebního výboru na ně v tomto směru potvrdili, avšak předseda volebního výboru naproti tomu vykonávání jakéhokoli nátlaku na voliče, kandidátní listinu podepsavší, popřel. Jestliže tedy za tohoto stavu věcí dospěl žal. úřad při hodnocení průvodního materiálu k úsudku, že nedošlo k nesprávnostem volebního řízení, stížností vytýkaným, pak nemůže nss, kterému nepřísluší nahraditi hodnocení průvodních prostředků, správním úřadem předse-
vzaté, svým hodnocením vlastním, shledati, že by výrok rozhodčí komise neměl dostatečné opory ve správních spisech. Ježto pak s hlediska procesního stížnost žádných výtek nevznáší, bylo příslušnou námitku stížnosti zamítnouti pro bezdůvodnost.

Stížnost vznáší však i námitku, že volební výbor nebyl vůbec oprávněn podpisy oprávněných voličů na kandidátní listině škrtnuti, neboť ne-

byl dán žádný ze dvou případů § 12 odst. 3 nař. č. 2/1922 Sb., kdy jedině může volební výbor prováděti škrty na kandidátních listinách, a vytýká neplatnost volby i proto, že volební výbor sdělil st-li až po lhůtě stanovené k opravě kandidátních listin, že někteří voliči své podpisy odvolali. Těmito výtkami chce zřejmě stížnost dovoditi nezákonnost nař. rozhodnutí, které uznalo volbu platnou, ač st-li nebyla dána podle § 10 odst. 2 nař. č. 2/1922 Sb. příležitost k doplnění dostatečného počtu podpisů na kandidátní listině, a které zároveň projevilo názor, že st-l měl ještě možnost doplnění kandidátní listiny uskutečniti, ač nebyla mu kandidátní listina k doplnění počtu podpisů vůbec vrácena, nýbrž nebyla k volbě připuštěna.

Nss musel dáti stížnosti za pravdu. Podle § 9 odst. 2 nař. č. 2/1922 musí býti kandidátní listiny pro volby do záv. výboru opatřeny podpisy určitého počtu voličů. Vykazuje-li kandidátní listina formální vady, má podle § 10 odst. 2 nař. volební výbor vyzvati zástupce návrhu, aby kandidátní listinu do 24 hodin opravil. Musí tedy volební výbor při vrácení kandidátní listiny k opravě pro formální vadu vyhověti dvěma podmínkám: musí uvést vadu a určit lhůtu 24 hodin k provedení opravy.

Právě tak jako nutno trvati na tom, že vady, pro které je listina vrácena, musí býti výslovně navrhovateli oznámeny (srov. Boh. A 1674/22), tak nutno i žádati, aby lhůta k opravě byla určena, neboť jinak by zástupce návrhu nemohl s bezpečností seznati, že je mu ukládána oprava formální vady se sankcí neplatnosti kandidátní listiny, vyslovenou v § 12 odst. 2 nař. Formální vady, pro něž může býti listina vrácena k opravě, jsou uvedeny v nařízení pouze příkladmo. Náleží mezi ně i nedostatečný počet podpisů, patrně tudíž také i onen případ, kdy nedostatečný počet podpisů vznikl dodatečným odvoláním některého podpisu. Odvolání jednotlivého podpisu nutno zajisté pokládati za možné až do okamžiku, kdy byla kandidátní listina k volbě připuštěna. Pak by totiž nešlo o formální vadu, kterou lze opravou odstraniti, neboť dopadal by tu předpis § 12 odst. 1 nař., podle něhož může býti kandidátní listina, jež byla sice připuštěna, avšak dosud nevyvěšena či nevyložena, odvolána jen podáním, podepsaným všemi navrhovateli.

V daném případě bylo st-li sděleno předsedou volebního výboru, že někteří voličové, na kandidátní listině jím předložené podepsaní, své podpisy odvolali. Ježto tudíž vykazovala po té kandidátní listina nedostatečný počet podpisů, bylo povinností volebního výboru, vyzvati st-le k odstranění této formální vady ve lhůtě 24 hodin. Tomuto předpisu však nebylo učiněno zadost, neboť kandidátní listina st-lova nebyla pro tuto formální vadu k volbě vůbec připuštěna.

Jestliže žal. úřad ve svém rozhodnutí uznal postup volebního výboru přes to za správný, pak ocítl se v rozporu s nař. č. 2/1922 Sb., pročež trpí nař. rozhodnutí nezákonností ve smyslu § 7 zák. o ss.

Oporu v zákoně nemá však ani další důvod nař. rozhodnutí, uvedený zřejmě jako eventuální, že totiž do předepsaného počtu podpisů na kandidátní listině nelze včítati podpisy kandidátů příslušné listiny; žal. úřad spatřuje zákonný předpis, z něhož tento důvod podle jeho mínění vy-

plývá, v § 20 zák. č. 75/1919 Sb., jehož odst. 2 v poslední větě ustanovuje, že podpisů na kandidátní listině musí býti vždy nejméně tolik, co kandidovaných. Než tento právní názor nesrovnává se se zákonem. Volební řád pro volby do záv. výborů nevylučuje nikterak kandidáty samé z práva kandidátní listinu podepsati. Nelze pak ani z účelu příslušných ustanovení vol. řádu dovoditi, že by z počtu oprávněných voličů, předepsaného v odst. 2 § 9 nař. č. 2/1922 Sb., jimiž musí býti kandidátní listina podepsána, měli býti vylučováni navrhovaní kandidáti. Avšak žal. úřad nemůže se pro své stanovisko dovolati ani analogie § 20 odst. 2 zák. č. 75/1919 Sb. Lze ponechat stranou, zda by pro volby do záv. výborů bylo vůbec možno analogicky používati jiných zákonů volebních a speciálně i zák. o volbách do obcí, neboť předpis § 20 odst. 2 zák. č. 75/1919 Sb. vykládá si nař. rozhodnutí mylně, neboť tento předpis v příčině kvalifikace osob kandidátní listinu podepsavších neklade jiného požadavku, nežli aby na kandidátní listině byli podepsáni voliči v seznamech voličských zapsaní, při čemž nevylučuje nikterak kandidáty samé z práva kandidátní listinu podepsati (srov. Boh. A 309/20).

Vzhledem k tomu, co bylo uvedeno, slušelo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 11.899.

Z á v o d n í v ý b o r y: I. Stalo-li se propuštění člena (předsedy) záv. výboru z práce z důvodu § 82 živn. ř., nemůže rozhodčí komise stížnost propuštěného odmítnouti, ale je povinna prejudiciálně zjistiti, je-li důvod k propuštění podle § 82 živn. ř. dán, a v kladném případě stížnost zamítnouti. — II. Zaměstnavatel může člena záv. výboru z důvodu § 82 živn. ř. propustiti bez souhlasu rozhodčí komise.

(Nález ze dne 8. května 1935 č. 15.637/35.)

P r e j u d i k a t u r a: Ad I. Boh. A 8533/30.

V ě c: Břeclavská rafinerie cukru, akc. spol. v K. (adv. Dr. Alois Pražák z Brna) proti rozhodčí komisi podle zák. o závodních výborech v Kyjově o propuštění předsedy závodního výboru.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Ke stížnosti předsedy závodního výboru cukrovaru stěžující si firmy, že byl propuštěn pro nemoc trvající déle 3 měsíců, rozhodla rozhodčí komise podle zák. o záv. výborech v Kyjově nař. nálezem, že propuštění předsedy závodního výboru se prohlašuje nepřipustným. Při tom vycházela rozhodčí komise ze skutečnosti, že k propuštění předsedy závodního výboru došlo z důvodu § 82 lit. h) živn. řádu.

Stížnost proti tomuto rozhodnutí podaná k nss-u dovozuje jednak, že nález rozhodčí komise je neúplně odůvodněn, jednak, že je nezákonný, neboť rozhodčí komise nezkoumala, zda stížka byla oprávněna pro-